

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **City TAXI OSTRAVA, občanské sdružení**, se sídlem Tyršova 6, Ostrava, zast. JUDr. Filipem Jirouskem, advokátem se sídlem Preslova 9, Ostrava, proti žalovanému: **Statutární město Ostrava**, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2014, č. j. SMO/415052/14/ÚHAaSŘ/St, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2017, č. j. 22 A 4/2015 – 27, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 27. 6. 2017 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2014, č. j. SMO/415052/14/ÚHAaSŘ/St. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava ze dne 28. 7. 2014, kterým bylo nařízeno odstranění stavby „Dispečink CITY TAXI (nám. Dr. E. Beneše) na pozemku parc. č. 405/8 v katastrálním území Moravská Ostrava“, jejímž vlastníkem je stěžovatel, dále byly stanoveny podmínky pro odstranění této stavby a uložena povinnosti nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Součástí kasační stížnosti je i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který stěžovatel odůvodnil zejména tvrzením o dlouhodobé podnikatelské závislosti na předmětné stavbě (budově dispečinku). Jejím odstraněním by mu též vznikly nepřiměřené náklady a současně by tím zanikl i předmět sporu, čímž by odpadl důvod podání žaloby. Tato skutečnost by znamenala zásadní zásah do stěžovatelova práva na spravedlivý proces. V případě, že by následně došlo ke konstatování nezákonnosti tohoto zásahu, stěžovateli by nezbývalo, než se domáhat toliko náhrady vzniklé újmy, přičemž dle jeho názoru by nemohlo dojít k reparaci v plném rozsahu.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 10. 7. 2017 uvedl, že dle jeho názoru nejsou pro přiznání odkladního účinku kasační stížnosti splněny zákonné předpoklady. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud stěžovatelův návrh zamítl.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.“

[5] Podle § 73 odst. 2 téhož zákona „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

[6] Smyslem institutu odkladného účinku ve správním soudnictví je docílení toho, aby v řízeních o žalobách či kasačních stížnostech výjimečně nebylo po dobu přezkumu napadené správní či soudní rozhodnutí vykonatelné či nezakládalo jiné právní následky. V určitých výjimečných situacích, jejichž materiální podmínky definuje soudní řád správní právě v ustanovení § 73 odst. 2 *in fine* s. ř. s. (tj. hrozba nenahraditelné újmy v případě okamžitého účinku rozhodnutí za současného zásadního nedotčení práv třetích osob a neexistence rozporu s veřejným zájmem v případě opoždění účinku rozhodnutí), je totiž nutno „zmrazit“ stav věcí v době „před“ napadeným správním rozhodnutím, protože pokud by mělo být provedeno (vykonáno) a následně bylo v rámci soudního přezkumu shledáno nezákonným a zrušeno či byla vyslovena jeho nicotnost, vrátit stav věcí do podoby „před“ tímto nezákonným či nicotným rozhodnutím by bylo nemožné nebo neúměrně obtížné. Proto je nutné v těchto výjimečných situacích po dobu trvání přezkumného soudního řízení výkon či případně jiné právní následky napadeného správního (resp. soudního) rozhodnutí pozastavit, protože v opačném případě by samotné přezkumné řízení soudní ztratilo podstatnou část svého základního smyslu, jímž je nepochybně bránit tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími veřejné správy; za těchto výjimečných situací je nutno dát přednost riziku opožděného účinku napadeného správního rozhodnutí (až po pro žalobce neúspěšně skončivším přezkumném soudním řízení) před rizikem spojeným s eventualitou účinků rozhodnutí, které může být následně zrušeno. Smyslem přiznání odkladného účinku je tedy vytvoření takového prozatímního stavu, aby vůbec bylo účelné „dále se soudit“.

[7] Nejvyšší správní soud shledal, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Předmětem řízení je přezkum rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného, jímž mu bylo jako vlastníkovu předmětné stavby pravomocně nařízeno její odstranění. Soud dospěl k závěru, že výkon tohoto rozhodnutí by pro stěžovatele i vzhledem k finančním nákladům s tímto spojeným mohl znamenat závažnou újmu. Její následky by pak v případě zrušení napadeného rozsudku a následného eventuálního zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nemohly být navraceny

v předešlý stav, resp. by mohly být zhojeny pouze při vynaložení značných finančních nákladů.

[8] Současně se jeví vhodné poznamenat, že ze správního spisu nevyplývá, že by předmětná stavba měla představovat akutní nebezpečí, které by odůvodňovalo její okamžité odstranění. Nejvyšší správní soud má dále za to, že výrazný zásah do vlastnického práva stěžovatele, který by byl výkonem rozhodnutí o odstranění stavby způsoben, by znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám (zejména vlastníkově pozemku, na němž předmětná stavba stojí). Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem.

[9] S ohledem na shora popsané důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v projednávané věci naplněny, a v souladu s § 107 odst. 1 s. ř. s. proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu